

vormt tussen publiek en artiesten. De accommodatie is in alle eenvoud gebouwd. Aardig is de tamelijk diepe zitplaats voor de souffleur die de artiesten eventueel terzijde moest staan.

Op deze verrassende plek gaven de seminariegangers vóór en kort na de oorlog soms hun muziek- of toneeluitvoeringen. Het ging om jonge knapen die in opleiding waren voor het priesterschap en daar in de bos-

sen een tamelijk afgezonderd leven leidden. Gedurende de oorlogsdagen hebben ongetwijfeld ook Duitse soldaten zich hier kunnen vermaken. Dat was in de tijd dat het Klein Seminarie de naam Von Mulverstadkazerne droeg.

Een tip voor de bezoekers van het zangavondje: de zitplaatsen zijn hard, het is niet verkeerd om een kussentje mee te nemen.

Eddie de Roo (links) en Adrie Mak, leden van de Vrienden van het Klein Seminarie, bij het poortje van het theater.